

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم سلام استاد گرامی وقتی دعای جوشن کبیر می خونم و به اسمائی مثل یا مُفَرِّجَ الْهُمُومِ، یا مُنْفَسَ الْعُمُومِ ، یا کَاشِفَ الْكُرُوبِ، یا مَنْ يُنْقِذُ الْغَرَقَى، یا مَنْ يُنْجِي الْهَلْكَى، می رسم و می خوام ارتباط برقرار کنم این مسئله تو ذهنم پیش می آد که این هلاکت و این غم و کرب چون در این دنیاست به خاطر شرایط این دنیا و اهداف خداوند از این شرایط برای انسان پیش می آد و اگر دنیا نبود خب هلاکت و غم و... هم نبود پس این عبارات نمی تونه صفت و اسم الهی باشه چون همیشه برقرار نیست. اما می دونم که استدلالم درست نیست می شه در این مورد توضیح بدهید...ممنون...

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: باید متوجه تفاوت بین صفات ذاتی خداوند و صفات فعلی او باشید، آری صفات فعلی مربوط به مخلوق است و از آن جهت که مخلوقی هست آن صفات ظهور می کند. مثل رزاق بودن خدا، که تا مخلوقی هست و رزق می خواهد این صفت ظهور دارد ولی اگر مرزوقی نبود این صفت معنا ندارد. ولی «حیات» این طور نیست و در ذات خدا است. به همین جهت می فرمایند: آن صفاتی که عدم آن موجب نقص خدا است صفت ذات است و آن صفاتی که عدم آن موجب نقص خدا نمی شود صفت فعل است. موفق باشید